

Каквò то на зёрно то Бóгъ да в тёло дрёго, такà и на оныя що ѿ да коскроснатъ, дрёги тёлеса ще вёдатъ.

Швёстровамъ: апль о дёма заради качество то на зёрно то, а не заради существо то, защо существо то є пакъ това на зёрно то, дёто є истилёло (изгнило), и возрастнало. Пшенично то зёрно пшеничный класъ има, а не класъ пшеничный, качество самъ, и дрёга образъ є въ гёло то зёрно, и въ зёрно то, дёто ѿ возрасте: така и тёлесата человечески въ това исто существо ѿ востаната качество тёкомъ и образъ дрёга ѿ восприиматъ: защо онова ѿ се ст҃е въ тлёнье [гнилость] ѿ востане въ нетлёнье. Видъ тёло то Христово, пакъ това исто не воскреснали; гледай Лазара, пакъ него Христос не воскресил; така ѿ преобразъ и наше то тёло, за да вёде сообразно съ тёло то на славата негова, споредъ слобо то апльско.

Ще речёшъ: какъ пярстыта на тёло то человеческо ѿ ветрища развеана, и ѿ человечы раскюпана, и разсыпана, или въ плинды (тёкли) испечена, или въ дрёго оено, и слёда това въ прахъ, после и въ огинь и дымъ претворена, и найпосле въ тёло то человеческо да се совокупи; и ако се слёчи тёло то человеческо да се изеде ѿ зекрове, и ѿ птицы, или ѿ рыбы, и они пакъ ѿ человечы да се изедатъ, какъ има да дойде въ своё то первобытие;

Швёстровамъ: тёка въра трёбе, а не любопытство: ѿ человечка сѧ невозможна, ѿ Бога же всѧ возможна.

Ще попыташъ четвёрто.

Коे разумѣніе трёбе да имаме заради младенцы те ѿ оумиратъ;

Швёстровамъ: Ни старите стари, ни младенцы те младенцы ѿ востаната, но всички има да востаната во въкъ юношеский, дёто въика ѿ тридесать години. Каквò то Богъ сотвори человечка ни стара, ни млада, но совершена, така има и да го онови. Каквò то дёма апль о къ ефесеемъ глава д. Дондеже достигнемъ вси въ единеніе въры, и познанія Сына Божия въ можа совершена, въ мъръ возраста исполненія Христова.

Шо тёка можемъ проразумѣть, защо ни хрбмъ о хрбмъ, ни слѣпъ о слѣпъ ни гърбавъ о гърбавъ ѿ востане: защо тіа са всички те на естество то человеческо несовершенство, и прилични на истилёнє то, а не на оновленіе то.

Ще речёшъ: Шо дёма апль о къждо во своёмъ чинъ.

Швёстровамъ: Не разумѣвасе тёка чинъ о на младенчество то, или на старостьта, но чинъ о на избранието, или на осуждението: чинъ о на добрыте дела, и на лжаки ти,

Ще речёшъ: Шо дёма апокаліпсисъ въ глава ѹ. И видѣхъ мертвещи мали и великия стоящи предъ Богомъ-